

Mr. EQUITANA u nás

Koňský sport — nadšení pro něj překračuje hranice kontinentů. Obě Ameriky, Asie, Austrálie i Evropa jsou zastoupeny na světovém veletrhu koňského sportu EQUITANA. Devět dní živé fascinace koněm od olympijské myšlenky až k poníkům. Osm set vybraných vystavovatelů ze 30 zemí předvádí komplexní nabídku. EQUITANA je místem dorozumění mezi koničkáři a místem obchodu bez omezení. Je každé dva roky setkáním 300 000 návštěvníků, prvořadým pramenem informací pro každého milovníka koní. Pět set koní nejzajímavějších ras je tu „vyslanci“ svých chovů a jejich jezdeckých tradic. Na tematických sezeních, kongresech a v tvůrčích dílnách jsou diskutovány nejnovější poznatky z oboru. „Oponu pro koně“ znamená večerní hop-top-show v centrálním předváděcího koně jako hvězdy jeviště. Od sportovního koně až po poslední výkřik techniky, od speciálních podkov po transportní systémy, stavební projekty dostihových, jezdeckých či chovatelských center nebo poslední jezdeckou módu sahá celosvětová nabídka zboží. Výstaviště leží uprostřed evropského trhu se 400 miliony obyvateli. Mimořádná atmosféra. Koncepce započatá roku 1972 se osvědčila a vydobyla si dalekosáhlé uznání odborníků. EQUITANA předbývá budoucnost.

Tak a podobně propagační leták. Reklama poněkud barumská, ne zcela delikátní. Ale taková je EQUITANA, obrovská komerční revue na 88 000 m² zastřešené výstavní plochy v západoněmeckém Essenu. Dlouhé listiny čekatelů, kteří by rádi zde vystavovali, aby se dostali do povědomí trhu.

Doktoru zemědělských věd Wolfu Kröberovi nebylo zdaleka třicet let, když ho myšlenka EQUITANY posedla. Dokázal přesvědčit finančníky města Essenu o nosnosti svého epochálního nápadu, získat je pro své „krásné šilenvi“. Dějiny posledních dvaceti let mu daly za pravdu.

Dr. Wolf Kröber není zdaleka otrokem své myšlenky a jejím zajatcem. Je to především exaktní mozek nad věcí, klaun velký jako Chaplin. EQUITANA je především obrovská povinnost a musí zářit a sršet nápady i tehdy, když je zrovna duše smutná a člověk by si přál být zcela sám.

Přestože v Evropě není v koničkářské branži ani přibližně stejně zdatný manažér, oficiální struktury našeho chovu koní navštívily schůzku na VŠZ v Suchdole, připravenou

koordinátorem Svazu chovatelů koní Ing. Mahlerem, dosti spoře, Kröber a jeho „stýčný důstojník“ a překladatel Ing. Jiří Kuča, kdysi pedagog pražské alma mater, zdvořile kvalifikovali dvě předešlá vystoupení československé reprezentace na EQUITANĚ, režírovaná jednou firmou Marox a podruhé Koospolem, jako nepřilíhli profesionální.

Své vystoupení před plénem v aule VŠZ zahájil mr. Equitana, jak mu říkají novináři, výzvou ke studentům. Všem přítomným, kteří znají anglicky i německy, nabídl okamžité zaměstnání ve svém podniku, tedy na EQUITANĚ. Takový student se nenašel.

Potom analyzoval naše podmínky a možnosti velice fundovaně. Konstatoval, že exportujeme do nepravých rukou a podle jeho informací 70 % námi exportovaných koní stejně končí na jatkách. Musíme pro tyto koně nutně otevřít domácí trh a držet export sportovních koní na hranici oněch zbylých 30 %, to je únosné a zde je nutně prodávat opravdu kvalitu. Nikoliv tříleté koně sotva na úrovni materiálových zkoušek v SRN. To znamená přesvědčit vládu, aby všemi dostupnými prostředky podpořila rozvoj jezdeckví jako sportu, rekreace či zdravotní rehabilitace. Při vši své zdvořilosti výslovně označil stávající úroveň našeho jezdeckého sportu za komerčně bezvýznamnou. Proto příliš nevěří, že bychom byli schopni nabízet koně opravdu „sportovní“, tedy pro velký sport v zahraničí. Dokonce pochybuje, zda náš chov takové koně vůbec produkuje. Vidí ale velkou šanci v „trhových nikách, které zatím nejsou obsazené“, jak řekl. Konkrétně by tam uplatnil starokladrubské koně, huculy a proč ne, i chlumeckého plaváka.

Když to shrnu, Kröber sršel nápady. Byl slušně informován od Kuči i Mahlera. Ale nabízel i nápady, které už dávno napadly i někoho u nás jen proto, aby si domácí autor na nich vylámal zuby, protože to u nás prostě nešlo. Zodpovědní to jistě vědí nejlépe.

Skupina se potom vydala na pětidenní cestu po československých hřebčínách. Navštívila slatiňanské hippologické muzeum, jeho prezentace na EQUITANĚ 1991 je více-méně jistá a měla by být jedním z vrcholů koncepce. Pro naše hřebčiny zdařilá účast na EQUITANĚ může znamenat příliv kupců i pouhých diváků a turistů. I to představuje valutový přínos pro naši zemi. Jenomže to znamená vybudovat neprodleně potřebné infrastruktury. Přeloženo do nejpřimitivnější řeči — není možné, aby valutový turista u nás nenašel mýdlo na záchodě. Když už si sami sebe dost nevážíme, aby to vadilo i nám.

Dr. NORBERT ZALÍŠ

VZNIKL ČESKÝ JEZDECKÝ SVAZ

Dlouho očekávaná konference Jezdeckého svazu ČUV ČSTV se uskutečnila v Praze dne 7. dubna. A nutno hned na začátku konstatovat, že dlouhá příprava byla účelná a konference byla po všech stránkách výborně připravena. Předcházelo jí již začátkem ledna „Provolání“, ve kterém se předsednictvo Jezdeckého svazu ČUV ČSTV jednoznačně připojilo ke všem demokratickým silám za celoslovenskou obrodu. V tomto dokumentu informovalo všechny jezdyce, ať již z bývalého ČSTV nebo SSM, o svém plánu připravit konferenci, která ustaví nový Český jezdecký svaz. Obsahoval rovněž plán na její přípravu a částečně i objasňoval důvody, které předsednictvo opravňovaly neodstoupit, jak k tomu naopak došlo u většiny starých struktur. Uvedlo, že po objektivním zhodnocení své dosavadní činnosti neshledalo na práci svých členů a tím celého předsednictva závažných chyb a že proti němu nevystoupila ani členská základna.

Konferenci zahájil předseda Ing. Jaroslav Pecháček, který ve svém projevu stručně zhodnotil práci jezdeckého svazu za uplynulé období. Dokladem její dobré přípravy byly i písemné materiály pro všechny delegáty — návrh stanov Českého jezdeckého svazu, Zpravodaj č. 1/90, sportovní technické podmínky pro mistrovské soutěže v roce 1990, podrobný sportovní kalendář atd. Hlavním bodem programu bylo schválení stanov rodícího se Českého jezdeckého svazu. Předložený návrh se stal předmětem mnoha tu více tu méně zásadních připomínek. Některé se zdály až malicherné, zvláště když předsednictvo předem uvedlo, že veškeré další poznatky, které vyplynou z praxe, bude možno do stanov zpracovat na listopadové konferenci, jejíž součástí budou i volby. Zde nutno ocenit trpělivost a klid všech, kteří schůzi řídili. Všichni, kdo cítili potřebu se vyslovit, dostali možnost. Závěrem byly Stanovy i Usnesení schváleny.

Konference také vyzvala všechny členy, kteří byli v letech 1948 — 1989 vystaveni politickému a společenskému nátlaku, aby se přihlásili u svých oblastních jezdeckých orgánů k zahájení řízení o rehabilitaci.

Nový Český jezdecký svaz musí společně se Slovenským jezdeckým svazem ustanovit Československou jezdeckou federaci, a tu do konce června zaregistrovat v Konfederaci svazů. Přes určitou současnou nejistotu, hlavně ekonomickou, vyzněla mimořádná konference Českého jezdeckého svazu optimisticky, i když „staré“ myšlení — mimo jiné např. určitá závislost na vyšších orgánech — je v nás ve všech za dlouhá léta zakořeněná a bude nějaký čas trvat, než se s tím všichni, nebo většina z nás, vyrovná a bude ve svých funkcích schopna rozhodovat zcela samostatně a natolik odpovědně, aniž by došlo k anarchii. Demokracie je krásný pojem, ale uvést ji do praxe bude ode všech vyžadovat především tvrdou sebekázeň.

PŘEMYSL NEUMANN